

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 3C/120/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2716203400
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Butašová
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2019:2716203400.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Skalica sudkyňou JUDr. Jankou Butašovou v sporovej veci žalobkyne Československá obchodná banka, a.s., so sídlom na Michalskej ul. č. 18 v Bratislave, IČO: 36 854 140, zastúpeného splnomocnencom HMG LEGAL, s.r.o., so sídlom na Štefanovičovej 12 v Bratislave, IČO: 35 885 459, proti žalovanej O. G., I. XX.X.XXXX, Z. I. B. U.. Č.. XXXX/XX O. M., o zaplatenie 2.005,97 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyňi sumu 659,28 eur s 5% úrokom z omeškania zo sumy 659,28 eur od 16.4.2018 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Súd žalobu vo zvyšku zamietla.

III. Žalovanej súd oproti žalobkyňi priznáva nárok na náhradu trov konania 34,26%.

IV. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa podala na Okresný súd Skalica dňa 24.6.2016 žalobu, ktorou sa domáhala, aby súd zaviazal žalovanú zaplatiť jej sumu 2005,97 s úrokom zo sumy 1272,80 eur vo výške 17,90 % ročne od 16.6.2016 do zaplatenia, úrok z omeškania 5% ročne zo sumy 1808,09 eur (istina, úroky z úveru a poplatky) od 16.6.2016 do zaplatenia, debetný úrok zo sumy 59,31 eur vo výške 25 % ročne od 2.2.2016 do zaplatenia a trovy konania. Žaloba je odôvodnená tými skutočnosťami, že dňa 25.4.2013 uzavrela žalobkyňa so žalovanou Zmluvu o bežnom účte a balíku produktov a služieb ČSOB POHODA (ďalej len Zmluva o bežnom účte), v ktorej sa žalobkyňa zaviazala pre žalovanú zriadiť a viesť bežný účet. Ku dňu 1.2.2016 bol na bežnom účte nepovolený debetný zostatok 59,31 eur, ktorý je na základe čl. I bod 2 Zmluvy o bežnom účte úročený úrokovou sadzbou vyhlásanou ČSOB t.j. 25% ročným debetným úrokom. Dňa 25.4.2013 uzavrela žalobkyňa so žalovanou Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXR (ďalej len zmluva o úvere), ktorej predmetom bolo poskytnutie spotrebného úveru žalovanej do výšky úverového limitu 1500,- eur, pričom vyčerpaný a nesplatený úver sa v zmysle zmluvy o úvere úročí úrokovou sadzbou 17,9% ročne. Nakoľko žalovaná poskytnutý úver nesplácala a bola v omeškaní s vrátením viac ako dvoch splátok a súčasne aj jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, žalobkyňa listom - Oznamenie o zosplatnení úveru vyhlásila celú svoju pohľadávku za splatnú k 15.10.2014. Ku dňu 15.6.2016 bol celkový zostatok v sume 1946,66 eur, pozostávajúci z istiny 1272,80 eur, riadneho úroku 458,68 eur, úroku z omeškania 138,57 eur a poplatkov 76,61 eur.

2. Pre neúplnosť žaloby vyzval súd žalobkyňu na doplnenie žaloby ohľadom špecifikácie uplatnenej pohľadávky a predloženia listinných dôkazov najmä výpisu z účtu v slovenskom jazyku, prehľadu splátok,

cenníku poplatkov. Žalobkyňa v reakcii na výzvu dňa 31.7.2017 uviedla: dlžná suma 2005,97 eur pozostáva z istiny 1272,80 eur, úroku 458,68 eur, úroku z omeškania 138,57 eur, nezaplatených poplatkov 76,61 eur a nepovoleného debetného zostatku na bežnom účte 59,31-eur. Žalovanej boli poskytnuté jednorazovo finančné prostriedky vo výške 1500,- eur dňa 25.4.2013 prevodom na jej bežný účet č. XXXXXXXXXXX/XXX0. Žalovaná podľa špecifikácie predloženej súdu s týmto podaním uhradila celkovo sumu 840,72 eur, z tejto sumy bolo na istinu započítaných 227,20 eur, preto sa v žalobe uplatňuje v žalobe ako istina 1272,80 eur (1500 eur - 227,20 eur). Nezaplatené úroky z omeškania boli účtované od prvého dňa čerpania úveru 25.4.2013 a boli vyčíslené ku dňu 16.6.2016, teda ku dňu vypracovania predkladanej špecifikácie. Výška úrokovej sadzby dohodnutého zmluvného úroku bola určená v súlade s čl. IV zmluvy o úvere vo výške 17,9% ročne. Základom pre výpočet riadneho úroku bol aktuálny zostatok na úverovom účte, jednotlivé sumy úrokov v príslušných kalendárnych mesiacoch vyplývajú z predloženej špecifikácie pohľadávky. Žalobca uviedol, akým spôsobom počítal úrok: riadny úrok 17,9% ročne zo sumy 1500 eur (zostatok na úverovom účte = výška istiny v danom období) od 25.4.2013 do 15.5.2013 (dátum úhrady splátky) = 14,92 eur; riadny úrok 17,9% ročne zo sumy 1477,10 eur (zostatok na úverovom účte = výška istiny v danom období) od 16.5.2013 do 15.6.2013 (dátum úhrady splátky) = 22,03 eur; riadny úrok 17,9% ročne zo sumy 1461,31 eur (zostatok na úverovom účte = výška istiny v danom období) od 16.6.2013 do 15.7.2013 (dátum úhrady splátky) = 21,82 eur; riadny úrok 17,9% ročne zo sumy 1445,31 eur (zostatok na úverovom účte = výška istiny v danom období) od 16.7.2013 do 15.8.2013 (dátum úhrady splátky) = 21,58 eur atď. Potom, ako žalovaná prestala uhrádzať svoj záväzok Žalobkyňa pri výpočte úrokov vychádzala zo zostatku na úverovom účte (istiny, ktorú bola žalovaná povinná uhradiť), ale namiesto dátumov reálnych úhrad zo strany žalovanej, používala žalobkyňa pri výpočte dátum splatnosti zmluvne dojednaných splátok. Preto sa uplatňuje úrok 458,68 eur, ktorý vyplýva zo špecifikácie. Žalovaná uhradila celkom 840,72 eur, z toho na úrok bolo započítaných 280,43 eur. Úrok z omeškania bol žalobkyňou počítaný z nedoplatkov na splátkach splatných v zmysle úverovej zmluvy a to k 15. dňu príslušného kalendárneho mesiaca. Prvýkrát sa žalovaná dostala do omeškania s platením splátky splatnej v mesiaci júl 2013 (k 15.7.2013 neuhradila celú výšku splátky spolu s dojednanými poplatkami, následne si svoj záväzok splnila, avšak v októbri 2013 sa opäť dostala do omeškania, od júla 2014 nebola na úverový účet pripísaná žiadna úhrada splátok. Jednotlivé sumy úroku z omeškania, obdobie jeho účtovania a základ pre jeho výpočet vyplýva z predloženej špecifikácie pohľadávky. Za príklad počítania úroku z omeškania bol uvedený spôsob: úrok z omeškania 5,15% ročne (zákonná sadzba úroku z omeškania) zo sumy 97,73 eur (výška nedoplatkov na splatných splátkach) od 16.7.2014 do 15.8.2014 = 0,48 eur; úrok z omeškania 5,15% ročne (zákonná sadzba úroku z omeškania) zo sumy 172,89 eur (výška nedoplatkov na splatných splátkach) od 16.8.2014 do 15.9.2014 = 0,81 eur atď. Na základe výpočtov dospela žalobkyňa k výške úroku z omeškania 138,57 eur, ktorý si uplatňuje žalobou na zaplatenie. Zo sumy 840,72 eur, zaplatenej žalovanou, bola na úrok z omeškania započítaná suma 1,08 eur. U uplatnenej sumy poplatkov 76,61 eur ide o súčet poplatkov: 30.6.2014 1,03 eur za zaslanie výzvy 1 (podľa sadzobníka je výzva spoplatnená vo výške 35 eur, ale z úhrad žalovanej za mesiac 06/2014 sa uhradila časť poplatku vo výške 33,97 eur), 14.7.2014 1,25 eur poistenie smrti a invalidity, 14.7.2014 0,61 eur poistenie práceneschopnosti, 17.7.2014 35 eur poplatok za výzvu 2, 14.8.2014 1,25 eur poistenie smrti a invalidity, 14.8.2014 0,61 eur poistenie práceneschopnosti, 15.8.2014 35 eur poplatok za poslednú výzvu, 14.9.2014 1,25 eur poistenie smrti a invalidity, 14.9.2014 0,61 eur poistenie práceneschopnosti. Poukázal na čl. IV zmluvy o úvere, podľa ktorého za poskytnutie úveru dlžník zaplatí poplatok 35 eur, ktorý je splatný v deň podpisu zmluvy, za vedenie účtu bude banka účtovať dlžníkovi mesačne poplatok 2 eur, poukázal na čl. VII bod 1 zmluvy o úvere, podľa ktorého súčasťou úveru je poistenie pre prípad smrti, invalidity a pracovnej neschopnosti dlžníka, v čl. VII bod 6 zmluvy o úvere je určená výška mesačného poplatku za poistenie smrti alebo plnej invalidity 1,25 eur, v čl. VII bod 8 zmluvy o úvere je určená výška mesačného poplatku za poistenie práceneschopnosti 0,61 eur, podľa čl. VII bod 9 zmluvy o úvere je poplatok za každého poisteného účtovaný mesačne a je splatný v deň splatnosti úverovej splátky. Podľa bodu 4.4 Obchodných podmienok pre ČSOB spotrebiteľské úvery jednotlivé náklady súvisiace s úverom a s uzavretím zmluvy sú presne špecifikované v platnom sadzobníku poplatkov, patrí k nim najmä poplatok z úveru a poplatok za správu úverového účtu. Zo sumy 840,72 eur, zaplatenej žalovanou, bola na poplatky započítaná suma 332,01 eur. Svoj nárok na debetný zostatok (nepovolené prečerpanie finančných prostriedkov na bežnom účte žalovanej) odvodzuje z čl. I ods. 2 zmluvy o bežnom účte, podľa ktorého v prípade zmluvne nepovoleného prečerpania (prekročenia) finančných prostriedkov majiteľa účtu úročí banka vzniknutú sumu nepovoleného prečerpania debetnou úrokovou sadzbou vyhlasovanou bankou v zmysle VOP banky. Na vznik nepovoleného prečerpania nie je potrebné uzatvorenie Zmluvy o nepovolenom prečerpaní. Nepovolené prečerpaný môže byť účet aj v prípade, ak je na účte nastavené

povolené prečerpanie. Do nepovoleného prečerpania sa môže klient dostať napríklad zaúčtovaním poplatkov alebo úrokov ak sú tieto účtované v čase nulového disponibilného zostatku. Poukázané je na čl. III ods. 1 zmluvy o bežnom účte, podľa ktorého neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú VOP, príslušná časť sadzobníka banky pre fyzické osoby - občanov. Majiteľ účtu vyhlasuje a potvrdzuje podpisom zmluvy, že sa pred podpisom zmluvy s predmetnými dokumentami oboznámi, súhlasí s ich obsahom a prevzal ich, na čl. III bod 2.4.1 VOP, podľa ktorého banka úročí tak kreditný ako aj debetný zostatok na účte majiteľa účtu v súlade s úrokovými sadzbami banky a pravidlami úročenia pre príslušný obchod, aktuálne úrokové sadzby a pravidlá úročenia sú dostupné v prevádzkových priestoroch banky a na oficiálnej internetovej stránke banky www.csob.sk <<http://www.csob.sk>>. Podľa žalobkyne výška debetného úroku 25% vyplýva zo Sadzobníku úrokových sadzieb nepovoleného prečerpania platného od 15.1.2016. Suma nepovoleného prečerpania 59,31 eur pozostáva z: mesačného poplatku za vedenie účtu 6 eur dňa 26.7.2014, poplatku za výzvu na úhradu a poštovné za výzvu 1,45 eur 1.8.2014, poplatku za upomienku a poštovné 4,60 eur 26.8.2014, mesačného poplatku za vedenie účtu 6 eur dňa 30.8.2014, mesačného poplatku za vedenie účtu 6 eur dňa 27.9.2014, debetného úroku 0,59 eur dňa 30.9.2014, mesačného poplatku za vedenie účtu 6 eur dňa 25.10.2014, mesačného poplatku za vedenie účtu 6 eur dňa 29.11.2014, mesačného poplatku za vedenie účtu 6 eur dňa 27.12.2014, debetného úroku 1,98 eur dňa 31.12.2014, mesačného poplatku za vedenie účtu 6 eur dňa 31.1.2015, mesačného poplatku za vedenie účtu 6 eur dňa 28.2.2015, debetného úroku 2,69 eur dňa 31.3.2015.

3. Súd vyzval výzvou z 10.7.2019 žalobkyňu, aby sa v lehote 10 dní vyjadrila k možnému právnomu posúdeniu veci v zmysle § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu 25.04.2013, t. j. kedy mala byť uzavretá zmluva o úvere so žalovanou, že úver sa považuje podľa § 11 ods. 2 uvedeného zákona pre prípad hrubého porušenia povinností podľa § 7 ods. 1 za bezúročný a bez poplatkov z dôvodu, že žalovaná uviedla, že pred uzatvorením zmluvy banka nezisťovala údaje k posúdeniu jej schopnosti splácať úver, nežiadala od nej údaje o sociálno-ekonomickej situácii a na možné právne posúdenie, že žalobcovi nevznikol nárok na jednorazové splatenie úveru, na ktoré sa žalobkyňa odvoláva. Z toho vyvodzuje pre seba nároky a to z dôvodu, že žalovaná poprela, že by medzi ňou a bankou ako veriteľom došlo k dohode o práve banky ako veriteľa požadovať predčasnú splatnosť úveru. Z dôvodu, že sa jedná o spotrebiteľský právny vzťah medzi žalobkyňou a žalovanou je dôkazné bremeno uložené žalobkyni preukázať, že došlo k dohode v zmysle § 565 OZ a že žalobkyňa, keďže žaluje úroky a poplatky konala v zmysle § 7 ods. 1 s odbornou starostlivosťou, k tomu predložiť dôkazy ako napr. výpisy z databáz o sociálno-ekonomickej situácii žalovanej a to v čase uzatvárania zmlúv. Žalovaná tiež uviedla, že nedostala informácie pred podpisom zmluvy, resp. nevedela o podmienkach, ktoré žalobca uviedol vo svojich obchodných podmienkach a vo VOP. Dôkazné bremeno k tomu, že žalobkyňa poskytla žalovanej pred uzavretím zmlúv aj informácie o zmluvných podmienkach uvedených v obchodných podmienkach a vo VOP z dôvodu, že sa jedná o spotrebiteľský právny vzťah, teda aj k tomu, že podmienka v zmluve o bežnom účte, že obchodné podmienky sú súčasťou zmluvy o bežnom účte a že VOP sú súčasťou zmluvy o úvere, príp. že oboje patria k tej ktorej zmluve, z ktorej žalobkyňa žaluje a že táto podmienka bola individuálne dojednaná, spočíva na žalobkyni. Jedná sa o formuláre zmlúv, ktoré súd môže posúdiť v zmysle § 53 ods. 2 v časti, kde sa uvádza, že neoddeliteľnou súčasťou sú obchodné podmienky či VOP za individuálne nedojednané zmluvné ustanovenia, ak žalobkyňa ako dodávateľ nepreukáže opak. Žalobkyni bola výzva doručená dňa 11.7.2019, žalobkyňa na ňu nereagovala v súdom určenej 10 dňovej lehote, ale až e-mailom v deň pojednávania 7.10.2019, v rámci sudcovskej koncentrácie súd na toto podanie neprihliadol, nakoľko by si vyžadovalo nariadiť ďalšie pojednávanie.

4. Žalovaná sa k žalobe písomne nevyjadrila. Pred začatím pojednávania uviedla, že pokiaľ prijala finančné prostriedky od banky, nespotrebovala ich na účely podnikania, ani ohľadom pracovného pomeru, spotrebovala ich pre domácnosť.

5. Riadne a včas predvolaný splnomocnenec žalobcu sa na pojednávanie nedostavil, svoju neúčast' ospravedlnil. Riadne a včas predvolaná žalovaná sa na pojednávanie nedostavila, svoju neprítomnosť neospravedlnila. Súd preto v zmysle § 180 C.s.p. rozhodol, že bude konať v neprítomnosti splnomocnenca žalobkyne a žalovanej.

6. Súd vykonal dokazovanie Zmluvou bežnom účte a balíku produktov a služieb ČSOB POHODA zo dňa 25.4.2013, výpoveďou zmluvy o bežnom účte a súvisiacich produktov z podnetu banky, oznámením o zrušení účtu č. XXXXXXXXXXX/XXXX, zmluvou o ČSOB spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXR zo dňa 25.4.2013, históriou pohľadávky, upomienkou, výzvou na zaplatenie dlžnej čiastky, opakovanou výzvou

na zaplatenie dlžnej čiastky, poslednou výzvou na zaplatenie dlžnej čiastky, úrokovými sadzbami ČSOB, obchodnými podmienkami pre ČSOB spotrebiteľské úvery, všeobecnými obchodnými podmienkami, oznámením o zosplatnení úveru, výpisom z úverového účtu, výpisom z bežného účtu, podaním žalobcu z 31.7.2017, vyčíslením pohľadávky, prehľadom splátok žalovanej, Sadzobníkom pre fyzické osoby - občanov, vylúchom žalovanej a ostatnými listinnými dôkazmi a zistil nasledujúci skutkový stav veci:

7. V Zmluve o bežnom účte a balíku produktov a služieb ČSOB POHODA zo dňa 25.4.2013 je záväzok žalobkyne zriadiť a viesť pre žalovanú bežný účet a záväzok žalovanej čerpať peňažné prostriedky len do výšky voľných finančných prostriedkov na účte, ak nie je dohodnuté inak. V prípade zmluvne nepovoleného prečerpania (prekročenia) finančných prostriedkov majiteľa účtu úročí banka vzniknutú sumu nepovoleného prečerpania debetnou úrokovou sadzbou vyhlasovanou bankou v zmysle VOP banky.

8. Z listu Výpoveď zmluvy o bežnom účte a súvisiacich produktov z podnetu banky z 11.11.2015 vyplýva, že žalobkyňa adresovala žalovanej vypovedanie Zmluvy o bežnom účte č. XXXXXXXXXXX/XXXX a to v dvojmesačnej výpovednej lehote, ktorá začína plynúť od prvého dňa mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom bola písomná výpoveď odoslaná bankou. Zmluva o bežnom účte zanikne uplynutím výpovednej doby. Banka zároveň žiadala žalovanú, aby uhradila debetný zostatok najneskôr do konca tohto kalendárneho mesiaca. Doručenka k listu nebola pripojená.

9. Listom Oznámenie o zrušení účtu č. XXXXXXXXXXX/XXXX z 31.1.2016, adresovaného žalobkyňou žalovanej žalobkyňa oznamuje, že na základe výpovede zmluvy o účte č. XXXXXXXXXXX/XXXX bol dňa 1.2.2016 zrušený účet žalovanej č. XXXXXXXXXXX/XXXX. Zároveň vyzvala žalovanú na úhradu debetného zostatku 59,31 eur do 14 kalendárnych dní od doručenia tohto listu. Doručenka k listu nebola pripojená.

10. V Zmluve o ČSOB spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXR. uzatvorenej dňa 25.4.2013 medzi žalobkyňou a žalovanou sa žalobkyňa zaviazala poskytnúť žalovanej spotrebiteľský úver do výšky úverového limitu 1500,- eur. Žalovaná sa zaviazala úver splácať v 60 mesačných anuitných splátkach vždy k 15. dňu v mesiaci počnúc dňom 15.5.2013 do 15.4.2018. Prvá až predposledná splátka bude vo výške 37,82 eur, posledná anuitná splátka bude bankou vypočítaná na základe priebehu splácania úveru. Všetky splatné sumy bola žalovaná povinná uhrádzať na účet vedený v ČSOB, č. ú. XXXXXXXXXXX/XXXX. V Čl. IV. zmluvy sa žalobkyňa so žalovanou dohodla, že vyčerpaný a nesplatený úver alebo jeho časť sa bude úročiť pevnou úrokovou sadzbou vo výške 17,90 % ročne. Ročná percentuálna miera nákladov na spotrebiteľský úver predstavuje 26,51% ročne a celkové náklady spojené s týmto úverom vypočítané podľa údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy predstavujú čiastku 2535,94 eur za predpokladu, že sa bude čerpať celý úverový limit. Priemerná hodnota RPMN pre spotrebiteľský úver platná ku dňu podpisu je 47,29 % ročne. Za poskytnutie úveru žalovaná zaplatí poplatok 35 eur, ktorý je splatný v deň podpisu zmluvy, za vedenie účtu mesačný poplatok 2 eur za každý i začatý kalendárny mesiac. V čl. VII. zmluvy o úvere je upravené poistenie úveru pre prípad poistnej udalosti smrti, invalidity a pracovnej neschopnosti dlžníka. Poistníkom podľa poistnej zmluvy je žalobca, poisťovateľom ČSOB Poisťovňa a. s. a poisteným žalovaná, dojednaný bol mesačný poplatok za poistné za poistenie smrti alebo plnej invalidity v sume 1,25 eur a mesačný poplatok za poistné za poistenie práceneschopnosti v sume 0,61 eur, poplatky mali byť účtované mesačne a splatné v deň splatnosti úverovej splátky. Celkový mesačný poplatok za poistenie úveru je 1,86 eur. Podľa čl. VI. zmluvy v prípade omeškania so zaplatením akýchkoľvek záväzkov podľa tejto zmluvy berie dlžník na vedomie a súhlasí s tým, že dlžnú sumu, so zaplatením ktorej je v omeškaní, je banka oprávnená úročiť úrokom z omeškania. Výška sadzby úroku z omeškania je 5,75% ročne a banka je oprávnená ju meniť v zmysle Obchodných podmienkach pre ČSOB spotrebiteľské úvery. Podľa čl. IX súčasťou zmluvy sú Obchodné podmienky, Všeobecné obchodné podmienky, predzmluvný formulár. Dlžník potvrdil, že predmetné dokumenty prevzal a je povinný dodržiavať ustanovenia vyplývajúce zo zmluvy, z Obchodných podmienok, z VOP, z poistnej zmluvy, VPP-ŽP a B - S, I, IU, PN, N s ktorými bol oboznámený, a podpisom tejto zmluvy s nimi vyslovuje svoj súhlas.

11. Z oznámenia o zosplatnení úveru zo dňa 16.10.2014 súd zistil, že žalobkyňa vyhlásila celú pohľadávku za splatnú dňom 15.10.2014 a vyzvala žalovanú na zaplatenie celej zvyšnej časti vo výške 1430,46 eur. Podľa predloženej doručenky bola zásielka doručená manželovi žalovanej dňa 20.10.2014.

12. Z Obchodných podmienok pre ČSOB spotrebiteľské úvery súd zistil, že v článku 9 sa zmluvné strany dohodli, že v prípade podstatnej zmeny podmienok, najmä ak dlžník bude v omeškaní so splatením akejkoľvek sumy voči banke, resp. inému subjektu, ktorý mu poskytol úver, je banka potom oprávnená vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru písomným oznámením banky odoslaným dlžníkovi, v ktorom bude deň predčasnej splatnosti oznámený.

13. Podľa Upomienky z 18.6.2014 žalobkyne pre žalovanú ide o výzvu na zaplatenie dlhu 31,85 eur do 28.6.2014. Doručka k upomienke nebola súdu predložená. Žalobkyňa adresovala žalovanej Výzvu na zaplatenie dlžnej čiastky z 30.6.2014, v ktorej ju vyzvala na úhradu sumy 72,85 eur do 10.7.2014. Doručka k výzve nebola súdu predložená. Opakovanou výzvou na zaplatenie dlžnej čiastky z 17.7.2014, adresovanou žalobkyňou žalovanej bola žalovaná vyzvaná na zaplatenie sumy 97,58 eur. Doručka k opakovanej výzve nebola súdu predložená. Z poslednej výzvy na zaplatenie dlžnej čiastky zo dňa 15.8.2014 súd zistil, že žalovanej bola adresovaná výzva žalobkyne k úhrade dlhu 142,18 eur predtým, ako banka pristúpila k zosplateniu celého dlhu. Doručka k poslednej výzve nebola súdu predložená.

14. Z úrokových sadzieb ČSOB platných od 15.1.2016 vyplýva, že debetná úroková sadzba pri nepovolenom prečerpaní na účte bola 25%.

15. Podľa vyčíslenia pohľadávky žalobkyne voči žalovanej k úverovému účtu XXXXXXXXXXXX ku dňu 15.6.2016 celkový dlh žalovanej bol 1946,66 eur, ktorý pozostáva z istiny 1272,80 eur, z úroku z omeškania 138,57 eur, z poplatkov 76,61 eur a z úroku z úveru 458,68 eur.

16. Z prehľadu splátok žalovanej žalovaná uhradila v období od 04/2003 do 06/2014 splátky celkom v sume 840,72 eur, následne od 07/2014 neuhradila žiadnu splátku. Zo sumy 840,72 eur bolo započítané na istinu 227,20 eur, na úrok z úveru 280,43 eur, na úrok z omeškania 1,08 eur, na poplatky 332,01 eur.

17. Súd zistil z histórie výpisu z bežného účtu, že žalovaná mala ku dňu 31.3.2015 debetný zostatok na bežnom účte vo výške 59,31 eur, žalovanej boli účtované debetné úroky (označené INIA+), mesačné poplatky za vedenie účtu (označené CHGD+), poplatky za upomienky, výzvy, poštovné (označené POPLAV, POPL BV).

18. Podľa histórie výpisu z úverového účtu, že dňa 25.4.2013 bola výška istiny 1500 eur, , na konci výpisu k 2.10.2014 je výška istiny 1272,80 eur, žalovanej boli účtované poplatky za poistenie práceneschopnosti 0,61 eur (označené MMC), poplatky za poistenie smrti a invalidity 1,25 eur (označené MMC), poplatky za upomienky, výzvy, poštovné (označené MMC).

19. Žalovaná vo výpovedi uviedla, že ona to, o čo je žalovaná, vyplatí. Bude jej daná výplata z dedičstva po nebohom otcovi. V roku 2013 potrebovala úver z dôvodu, že manžel zostal na invalidnom dôchodku a než dostal dôchodok, potrebovali peniaze. V banke jej povedali, že jej dajú úver pod podmienkou, že si založí u nich bežný účet. Na tento bežný účet vkladala splátky úveru. Určite s bankou nedohadovala žiadne povolené prečerpanie, bežný účet uzatvárala iba za tým účelom, aby tam vkladala iba čiastku z úveru. Nepamätá si, či dohadovala nejaké podmienky ohľadom zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Určite nedostala od banky pred podpisom zmlúv jej obchodné podmienky, ani VOP. Čo sa týka uzatvárania zmlúv, určite to drobné, na čo nahliadla do spisu - teda obchodné podmienky a VOP, nečítala, možno jej pracovníčka v banke povedala, čo tam je, ale také drobné pred podpisom zmluvy nečítala. Určite s bankou nedohodla, že keď nezaplatí nejakú splátku, že môže po nej žiadať zaplatiť všetko. Nedohodla, že banka, keď nezaplatí nejakú splátku, môže po nej žiadať vrátiť všetko, čo nemá zaplatené. Banka sa jej nepýtala pred tým, než podpísala zmluvu, aké sú jej rodinné pomery, či má zamestnaného manžela, či má príjem. Nevie, či sa banka pýtala pred uzavretím zmluvy, koľko má vyživovacích povinností. V roku 2013 s manželom a synom, ktorý mal vtedy 13 rokov, bývala v družstevnom byte. V roku 2013, keď brala úver, pracovala v detskom domove a príjem mala na mzde okolo 500,- eur mesačne. Nepamätá si, koľko platila OSBD nájom, elektriku platili okolo 30,- eur mesačne. Plyn platili správcovi v nájme. Nepamätá si, koľko splatila.

20. Predmetom konania je jednak nárok na vyrovnanie debetného zostatku na účte žalovanej vyplývajúci z nepovoleného prečerpanie podľa zmluvy o bežnom účte zo dňa 25.4.2013 a tiež aj nárok vyplývajúci zo zmluvy o úvere zo dňa 25.4.2013.

21. Podľa § 470 ods. 1 C.s.p. ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

22. Podľa § 52 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o bežnom účte a zmluvy o úvere t.j. do 30.9.2013 (ďalej len Občiansky zákonník), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom, ods. 2 ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné, ods. 3 dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, ods. 4 spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

23. Podľa § 53 ods. 1, 2, 3, 5 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľné podmienky“). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané, ods. 2 za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah, ods. 3 ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané, ods. 5 neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

24. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení od 1.4.2015 ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

25. Podľa § 40 ods. 1 a 3 OZ ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný, ods. 3 písomný právny úkon je platný, ak je podpísaný konajúcou osobou;

26. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

27. Podľa § 559 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka splnením dlh zanikne, ods. 2 dlh musí byť splnený riadne a včas.

28. Podľa § 708 ods. 1, 2 Obchodného zákonníka, zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa. Na uzavretie zmluvy sa vyžaduje písomná forma.

29. Podľa § 710 Obchodného zákonníka ak je v zmluve určené, že banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte, spravujú sa práva a povinnosti strán pri uskutočnení týchto platieb zmluvou o úvere (§ 497 a nasl.).

30. Podľa § 711 ods. 1 Obchodného zákonníka za vykonanie platieb je banka oprávnená požadovať úhradu nákladov s tým spojených a použiť na ich započítanie peňažné prostriedky na účte.

31. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

32. Podľa § 502 ods. 1 prvá veta Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona.

33. Podľa § 1 ods. 1 a 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách (v znení účinnom do 9.6.2013, ďalej len zákon č. 129/2010 Z. z.) tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa, ods. 2 spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

34. Podľa § 2 písm. a), b), d) a e) zákona č. 129/2010 Z. z. na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

35. Podľa § 7 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Povinnosť podľa prvej vety sa považuje za splnenú, ak je splatenie spotrebiteľského úveru v celom rozsahu zabezpečené peňažnými prostriedkami alebo cennými papiermi; tým nie je dotknuté ustanovenie § 17 ods. 3., ods. 2 spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

36. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

37. Podľa § 9 ods. 2 písm. i) zákona č. 129/2010 Z. z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru.

38. Podľa § 9 ods. 9 zákona č. 129/2010 Z. z. od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok, poplatky alebo akékoľvek iné plnenie, ktoré nie sú ustanovené zákonom alebo uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo jej prílohách.

39. Podľa § 11 ods. 1 písm. a) a b) zákona č. 129/2010 Z. z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1, b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y), ods. 2 ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje najmä posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez údajov o sociálno-

ekonomickej situácii spotrebiteľa a účelové použitie údajov o sociálno-ekonomickej situácii spotrebiteľa na vytvorenie zdania väčšej schopnosti spotrebiteľa splácať úver, ako tomu v skutočnosti je.

40. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

41. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády 87/1995 Zb., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka výška úrokov z omeškania v znení účinnom od 1.2.2013 je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

42. Pokiaľ ide o zmluvu o úvere súd sa v prvom rade zaoberal právnou povahou a aplikáciou právnej normy vo vzťahu k predmetu uplatnenej pohľadávky v tomto konaní a právneho vzťahu vzniknutého medzi stranami a dospel k záveru, že vzťah medzi žalovanou a žalobcom je spotrebiteľský a predmetná zmluva o úvere je spotrebiteľskou zmluvou. Základná právna úprava právneho vzťahu zo zmluvy o úvere je daná v § 497 Obchodného zákonníka, ktorý je podľa § 261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka absolútnym obchodom a postavenie žalovanej v zmluve ako spotrebiteľa zodpovedá charakteristike spotrebiteľa, danej v § 3 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Spotrebiteľský charakter zmluvy o úvere vyplýva z postavenia účastníkov zmluvy, keď niet pochyb o tom, že žalobkyňa je bankou podľa § 2 ods. 1 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov, právnickou osobou so sídlom na území Slovenskej republiky založenou ako akciová spoločnosť, ktorá po a) prijíma vklady a po b) poskytuje úvery a ktorá má na výkon činností podľa písmen a) a b) udelené bankové povolenie, ktorého predmetom podnikateľskej činnosti je aj poskytovanie úverov, je dodávateľom bankovej služby a zo žiadneho z údajov zistených v konaní nevyplývalo, žeby žalovaná požadovala poskytnúť úver nie ako spotrebiteľ podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka alebo že by konala ako osoba pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Súd posudzoval vzťah strán nielen podľa § 497 Obchodného zákonníka, pretože občianskoprávny predpis takýto typ zmluvy neupravuje, ale inak pri právnom posúdení veci aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení ku dňu uzavretia zmluvy o úvere a to aj s prihliadnutím na ustanovenie § 52 ods. 2 druhá veta Občianskeho zákonníka, podľa ktorého na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Toto ustanovenie nadobudlo účinnosť 1. apríla 2015, právny predpis, ktorého súčasťou je, nemá prechodné ustanovenia a znamená to, že od jeho účinnosti sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred týmto dňom, súd tu poukazuje aj na rozsudok Najvyššieho súdu SR z 21. apríla 2015, sp. zn. 3 MCdo 14/2014. Keďže súd ustálil, že banka poskytla úver žalovanej ako spotrebiteľovi, aplikoval na úverový vzťah normy občianskeho práva, ktoré sú pre spotrebiteľa výhodnejšie.

43. Medzi stranami nebolo sporné, že medzi žalobkyňou a žalovanou došlo dňa 25.4.2013 k uzavretiu zmluvy o úvere. Po preskúmaní zmluvy súd dospel k záveru, že ide o platnú zmluvu a zmluvu, ktorá je charakterom spotrebiteľským úverom. Spotrebiteľským úverom je každé dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy spotrebiteľovi, a to za odplatu veriteľom bez ohľadu na právnu formu, s výnimkou zmlúv vymedzených v § 1 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Musí ísť o dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov, ktoré musí spotrebiteľ po uplynutí dohodnutej doby vrátiť. Preto súd posudzoval túto zmluvu o úvere v zmysle ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. V zmluve o úvere nie je upravená dohoda strán o práve banky vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. Právo predčasne zosplatiť úver je upravené v obchodných podmienkach v bode 9.1. Žalovaná v zmluve o úvere svojim podpisom potvrdila, že prevzala obchodné podmienky a zaväzuje sa ich dodržiavať. Z výpovede žalovanej však vyplýva, že drobným písmom napísané VOP a OP banky pred podpisom zmluvy o úvere nečítala.

44. Veriteľovi, teda v spore žalobkyňi, je uložená v § 7 zákona č. 129/2010 Z. z. povinnosť, zákonodarcom daná do zákona v snahe predchádzať zadlžovaniu spotrebiteľov, získať relevantné informácie za účelom posúdenia úverovej schopnosti spotrebiteľa v spolupráci so spotrebiteľom. Veriteľ má informácie zhromaždiť, vyhodnotiť, či sú dostatočné a rozhodnúť, ktoré má ešte overovať. Získavanie informácií pred rozhodnutím veriteľa, či poskytne úver alebo nie sa musí týkať preto aj príjmov

a výdavkov spotrebiteľa v jeho bežnom živote. Spotrebiteľovi zo zákona vyplýva povinnosť poskytnúť na žiadosť veriteľa úplné, presné a pravdivé údaje, potrebné na posúdenie jeho schopnosti splácať spotrebiteľský úver. Podľa súdu má teda veriteľ povinnosť posúdiť schopnosť spotrebiteľa, žiadajúceho o poskytnutie úveru, či bude spotrebiteľ schopný splácať úver a či mu pri opakujúcich sa splátkach zostane pri jeho príjmoch aj na výdavky na osobnú potrebu, pre potreby rodiny, veriteľ má zistiť príjmy a výdavky spotrebiteľa z dôvodu, či má dostatok finančných prostriedkov, aby mohol spotrebiteľ splácať splátky v predpokladanej výške. Preto sa musí veriteľ zaujímať aj o príjmy a výdavky spotrebiteľa. Banka má možnosť pred tým, ako poskytne úver zisťovať a overovať bonitu spotrebiteľa z registrov, napríklad registra dlžníkov, zo Sociálnej poisťovne bonitu klienta. Nie je preto podstatné, či vedela žalobkyňa od žalovanej o skutočnosti, že manžel zostal istý čas bez výplaty dôchodku, podľa žalovanej to ju viedlo k rozhodnutiu, že požiadala o úver, podľa žalovanej potrebovali peniaze, ale to či banka splnila povinnosť zisťovať bonitu spotrebiteľa a jeho schopnosť splácať úver. V banke jej povedali, že jej dajú úver pod podmienkou, že si založí u nich bežný účet. Žalovaná navyše poprela, žeby jej pred podpisom zmluvy o úvere boli zo strany žalobkyne položené akékoľvek otázky týkajúce sa jej rodinných pomerov, či má zamestnaného manžela, či má príjem, vyživovacie povinnosti. Zo spisu nevyplýva, že žalobkyňa overovala príjem žalovanej, hoci ho má za povinnosť zisťovať ako jeden z ukazovateľov podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Súd vzhľadom na uvedené vyzval žalobkyňu výzvou z 10.7.2019 ako je uvedené v bode 3 uznesenia Výzva bola žalobkyňi doručená dňa 11.7.2019. Žalobkyňa na výzvu súdu nereagovala v súdom určenej lehote, odpoveď žalobkyne bola súdu doručená až v deň pojednávania 7.10.2019, súd na ňu z dôvodu sudcovskej koncentrácie neprihliadol, inak by musel pojednávanie odročiť. Žalobkyňa neunesla dôkazné bremeno na preukázanie, že splnila povinnosť podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. a súd pre uvedené vyvodil, že žalobkyňa nekonala s odbornou starostlivosťou a hrubo porušila povinnosť, ktorá jej vyplýva zo zákona o spotrebiteľských úveroch. V dôsledku toho súd považuje v zmysle § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. úver za bezúročný a bez poplatkov a žalobkyňa nemala právo v zmysle zákona vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. Vzhľadom k tomu, že bola v zmluve o úvere dohodnutá konečná splatnosť úveru dňa 15.4.2018, súd považuje celý úver za splatný až dňom konečnej splatnosti úveru, teda dňom 15.4.2018.

45. Súd preskúmal zmluvu o úvere z pohľadu náležitostí, ktoré má zmluva obsahovať podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch a zistil, že zmluva neobsahuje všetky náležitosti, ktoré by mala mať a to konkrétne náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru. Žalobkyňa síce uviedol v zmluve celkovú čiastku, ktorú musí žalovaná uhradiť a to v sume 2535,94 eur, táto suma však nie je uvedená v správnej výške. Náklady žalovanej podľa zmluvy o úvere spočívajú v zaplatení 60 splátok vo výške 37,82 eur, poplatku za poskytnutie úveru 35 eur, 60 - tich poplatkov za vedenie účtu vo výške 2 eur a v 60 tich poplatkoch za poisťné vo výške 1,86 eur, čo je celkom suma 2535,80 eur. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Nesprávny údaj o celkovej čiastke, ktorú musí žalovaná zaplatiť spôsobuje, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov a žalobkyňi je odopreté právo žiadať od žalovanej úroky z úveru a poplatky, preto súd žalobu v časti úrokov a poplatkov zamietol.

46. Súd mal k žalobe preukázané listinnými dôkazmi, že žalovanej bol poskytnutý úver v celkovej výške 1500 eur, čo nebolo medzi stranami sporné. Ide o spotrebiteľský úver, ktorý je v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) a ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. bezúročný a bez poplatkov. Z prehľadovej tabuľky splácania úveru žalovanou mal súd preukázané, že žalovaná do dňa podania žaloby na súd uhradila žalobcovi celkom sumu 840,72 eur. Súd preto žalovanú zaviazal na zaplatenie sumy 659,28 eur, predstavujúcej rozdiel medzi poskytnutými finančnými prostriedkami žalovanej a ňou splatenými finančnými prostriedkami, ktoré má povinnosť podľa § 497 Obchodného zákonníka vrátiť, resp. podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch zaplatiť.

47. Žalovaná je podľa § 517 ods. 2 OZ dlžníkom žalobkyne, pretože podľa § 559 ods. 2 OZ nesplnila dlh riadne a včas. Súd preto priznal žalobkyňi aj úrok z omeškania 5% ročne z priznanej sumy. Suma sa stala splatnou dňom konečnej splatnosti úveru dňa 15.4.2018 a žalovaná je od nasledujúceho dňa po tomto dni v omeškaní. Preto súd zaviazal žalovanú platiť úrok z omeškania od nasledujúceho dňa po splatnosti dlžnej sumy. Pre nezistenie rozporu s ustanovením § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., vykonávacie predpisu k § 517 ods. 2, súd priznal žalobkyňi úrok z omeškania v požadovanej výške.

Vo zvyšku v časti úroku z omeškania súd žalobu ako nedôvodnú zamietol. Pokiaľ žalobkyni nepatria iné žalované peňažné nároky, nemôže byť žalovaná v omeškani s ich platením.

48. Žalobca si uplatnil nárok na úrok z úveru 17,90% ročne zo sumy 1272,80 eur od 16.6.2016 do zaplatenia. Súd žalobu v tejto časti zamietol, nakoľko po zosplatnení patrí žalobcovi len úrok z omeškania, nepatrí mu úrok. Súd tu poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 6Co/190/2014, podľa ktorého úrok predstavuje cenu peňazí v zmysle ceny obetovanej príležitosti veriteľa, ktorý tým, že nemá istinu úveru k dispozícii, nemôže s touto nakladať a produkovať zisk. Absentujúci zisk pokrýva veriteľovi práve úrok splácaný spolu v rámci splátky úveru v režime dojednaného záväzku. Tento stav tzv. výhody splátok je obvyklý a od nepamäti justifikuje nárok dodávateľa na úroky ako cenu dočasne obetovaných peňazí, ktorých dispozície sa veriteľ zbavuje v záujme získania budúcich úžitkov v podobe kapitalizovanej odplaty získanej za celé obdobie postupného splácania úveru, a teda výhody splátok. Iný stav je však príznačný pre predčasné a mimoriadne zosplatnenie úveru, kde veriteľovi vzniká nárok na jednorazové vrátenie požičanej istiny úveru, vrátane úrokov kapitalizovaných ku dňu zosplatnenia úveru. V tomto prípade svojím právnym úkonom veriteľ navodzuje stav, v ktorom má právo získať okamžite späť celú sumu požičaných peňažných prostriedkov, v dôsledku čoho na jeho strane odpadá obmedzenie jeho práva na dispozíciu s istinou úveru, a tým obmedzenie obchodovania s peniazmi, ktoré už dlžník nemá právo vrátiť v režime výhody splátok. Ak teda nastal stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu ani na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom. V opačnom prípade by bol založený krajne nespravodlivý a ústavne nekomfortný stav, kde spotrebiteľ by bol vystavený všetkým sankčným mechanizmom vynútenia povinnosti a plnenia a veriteľ by naďalej pohodlne inkasoval úroky zo sumy, ktorú by mu spotrebiteľ na výzvu nevrátil. De facto by išlo o právny stav, podľa ktorého by sa popreli účinky veriteľom vyvolanej zmeny obsahu záväzku a veriteľ by úroky inkasoval ako keby k zmene záväzku nedošlo, zatiaľ čo však spotrebiteľovi by neboli garantované nijaké práva, ktoré mu plynuli zo zmluvy pred veriteľom vyvolanou zmenou záväzku. Súd takýto stav v žiadnom prípade nemôže pripustiť, lebo by toleroval založenie hrubej nadvlády dodávateľa voči spotrebiteľovi, a to navyše za stavu, že veriteľ si môže nárokovať a môže sa domôcť jednorazového vrátenia peňažných prostriedkov z majetku spotrebiteľa a nemusí trpieť nijaké obmedzenia užívania svojho majetku podľa uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Keďže jednorazovým zosplatnením vzniká spotrebiteľovi povinnosť jednorazovo vrátiť sumu požičaného úveru, navýšenú o kapitalizované úroky ku dňu zosplatnenia a počnúc prvým dňom omeškania spotrebiteľa ide o protiprávny stav založený sankčným jednostranným predčasným zosplatnením úveru. S protiprávnym stavom sa prirodzene spájajú výhradne sankcie, keďže spotrebiteľ je v omeškani s vrátením uvedenej sumy. Naopak s protiprávnym stavom sa nikdy nebudú spájať odplatné plnenia, ktoré sa spájajú len so stavom lege artis, a teda stavom oprávneného držania peňažných prostriedkov podľa podmienok spotrebiteľskej zmluvy.

49. Pokiaľ ide o zmluve o bežnom účte súd zistil, že žalovanej bol na základe zmluvy o bežnom účte zriadený bežný účet, z ktorého mohla čerpať peňažné prostriedky len do výšky voľných peňažných prostriedkov na účte a nebolo jej povolené prečerpanie na účte. Žalovaná napriek tomu mala na účte nepovolený debetný zostatok vyčíslený v sume 59,31 eur. Podľa § 710 Obchodného zákonníka ak je v zmluve určené, že banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte, spravujú sa práva a povinnosti strán pri uskutočnení týchto platieb zmluvou o úvere (§ 497 a nasl.). Z uvedeného vyplýva, že v prípade nepovoleného prečerpania na bežnom účte ide o poskytnutie úveru zo strany banky spotrebiteľovi, pričom dojednanie o úroku musí byť v zmysle § 9 ods. 2 písm. i) zákona č. 129/2010 Z.z. účinného do 9.6.2013 súčasťou písomnej zmluvy, inak sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. b) cit. zákona. Súd však zistil, že v zmluve o bežnom účte nie je so spotrebiteľom individuálne dojednaná sadzba úroku z úveru ani žiadne poplatky. Zmluva o bežnom účte len ustanovuje, že v prípade nepovoleného prečerpania peňažných prostriedkov na účte banka úročí vzniknutý debetný zostatok debetnou úrokovou sadzbou vyhlasovanou bankou, čo bez ďalšieho nemožno považovať za určité a platné dojednanie v zmysle § 37 Občianskeho zákonníka. Výšku úrokovej sadzby však neobsahujú ani obchodné podmienky. Z toho dôvodu súd považoval dojednanie o úrokovej sadzbe za neurčité a z toho dôvodu neplatné (§ 37 Občianskeho zákonníka), keď sa súdu nepodarilo zo zmluvy o bežnom účte ani z obchodných podmienok zistiť, aký úrok si strany vlastne dohodli. Listinu úrokové sadzby ČSOB sú nepovažuje za relevantný dôkaz o dohode strán o úroku pri nepovolenom prečerpaní na bežnom účte. V zmluve o bežnom účte teda nie je žiadna dohoda banky so spotrebiteľom o debetnom úroku 25% ročne pri nepovolenom prečerpaní

na bežnom účte. Uvedené má za následok, že poskytnutý úver formou nepovoleného prečerpania na bežnom účte sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Podľa predloženého výpisu z bežného účtu a tiež vyjadrenia žalobcu z 31.7.2017, v ktorom presne vyčísluje, z čoho pozostáva suma 59,31 eur, bolo zistené, že suma nepovoleného prečerpania 59,31 eur pozostáva len z poplatkov a debetných úrokov, na ktoré nemá žalobca nárok, nakoľko sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Súd na základe uvedeného žalobu o zaplatenie sumy 59,31 eur a o zaplatenie debetného úroku 25% ročne zo sumy 59,31 eur od 2.2.2016 do zaplatenia zamietol.

50. Súd sa zaoberal aj tým, že žalovaná vo výpovedi uviedla, že žalovanú sumu uhradí tým, čo získa z dedičského konania po nebohom otcovi. Uvedené prehlásenie žalovanej možno považovať za uznanie dlhu. Súd k uznaniu dlhu žalovanou neprihliadol z toho dôvodu, že by vo veci nebolo možné v prípade návrhu schváliť zmier. Podľa § 148 C.s.p. súd zmier schváli vtedy, ak dospeje k záveru, že nie je v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi. Ak si žalobkyňa v konaní uplatnila aj nároky na úroky a poplatky, ktoré jej zákon odopiera, uznanie záväzku porovnávajúc ho s podmienkami pre schválenie zmiernu odporuje všeobecne záväzným právnym predpisom, schváleniu zmiernu by tak bránila skutočnosť, že nemožno spotrebiteľa zaviazať na zákonom nedovolené plnenie. Schváleniu zmiernu by bránila aj skutočnosť, že žalobcovi nepatrí ani žalovaný nárok titulom nepovoleného prečerpania na bežnom účte.

51. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

52. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

53. Súd rozhodol o trovách konania s použitím ustanovenia § 255 C.s.p., pričom žalovanej, ktorá bola v konaní úspešnejšia, priznal nárok na náhradu trov konania 34,26% (úspech žalobcu 32,87% v sume 659,28 eur, úspech žalovanej 67,13% v sume 1346,69 eur).

54. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozsudku je možné podať odvolanie písomne v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresný súd Skalica, dvojmo.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.
Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).
Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak rozhodnutie súdu priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok, po vykonateľnosti tohto rozhodnutia oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie na príslušný súd, ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie. Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého na vykonanie exekúcie poverí súd (§ 55 ods. 1 zák. č. 233/1995 Z.z.) .